ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. V.**, zast. JUDr. Lucií Fejklovou, advokátkou se sídlem Babická 2379/1, Praha 4, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 11. 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2018, čj. 48 Ad 19/2016-104,

takto:

I. Kasační stížnost proti výroku I. rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 11. 4. 2018, čj. 48 Ad 19/2016-104, se odmítá.

II. Ve zbývající části se kasační stížnost zamítá.

III. Soudem ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Lucii Fejklové, advokátce, se přiznává odměna ve výši 1 300 Kč, která ji bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl shledán OSSZ v Berouně invalidním ve 2. stupni od 5. 9. 2013 s 50 % snížením pracovní schopnosti. Tento závěr byl potvrzen 26. 1. 2016 při kontrolní lékařské prohlídce. Dne 25. 8. 2016 byl žalobce na vlastní žádost o zvýšení stupně invalidity posouzen znovu OSSZ v Berouně s totožným závěrem. Tento závěr byl potvrzen i při posouzení v námitkovém řízení dne 25. 10. 2016. Z tohoto posledního posudku pak vycházela žalovaná při vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

[2] Rozhodnutí žalované žalobce napadl před krajským soudem. Pro účely rozhodnutí krajského soudu byl vytvořen nový posudek ze dne 25. 1. 2018, který se ztotožnil s nálezy předchozích posudků. Na jeho základě následně krajský soud žalobu zamítl.

[3] Žaloba mimo požadavku na zrušení rozhodnutí žalované obsahovala i druhý petit, ve kterém se žalobce domáhal, aby ze záznamů v systému evidence lékařských zpráv jejich provozovatel odstranil *„lékařské zprávy, které nejsou relevantní ke skutečnému zdravotnímu stavu a kde se uvádí, že jsem „byl léčen", když ve skutečnosti jsem k uvedeným diagnózám nikdy léčen ve skutečnosti nebyl a z důvodů zhoršení stavu při těchto zde doporučovaných lécích byly tyto mnou k používání odmítány a nepoužívány, což je i písemně v lékařských zprávách uváděno.*" Tento bod žaloby krajský soud vyloučil k samostatnému projednání, neboť v něm viděl žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, která nemůže být projednána současně se žalobou proti rozhodnutí.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel") podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. Jeho laická kasační stížnost byla řádně doplněna advokátkou o důvody a samotný návrh rozhodnutí.

[5] V první části kasační stížnosti stěžovatel nesouhlasí s vyloučením druhého bodu žaloby k samostatnému řízení. To považuje za nezákonné a odůvodnění rozsudku za nedostatečné. Ve druhé části pak napadá samotné zamítnutí žaloby. Namítá, že posudky žalované i poslední posudek posudkové komise ze dne 25. 1. 2018 nevycházely z úplného zjištění skutkového stavu, protože stěžovatel nebyl (pro objektivní důvody způsobené jeho zdravotním stavem) přítomen jednání posudkových komisí a ty tak vycházely pouze z jeho lékařských zpráv, které on sám rozporuje. Rozsudek, který vychází z takových neúplných posudků, je tak nezákonný, pro nepřezkoumatelnost [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Dále stěžovatel namítá nezjištění jeho svalových obtíží, kterými trpí již od dětství. Stěžovatel také zmiňuje výsledky vyšetření magnetickou rezonancí, která proběhla po vydání napadeného rozhodnutí, jakožto důvod pro zařazení do třetího stupně invalidity.

[6] Žalovaný nepovažuje kasační stížnost za důvodnou.

[7] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, kterým se upravuje vedení řízení. Rozhodnutí o vyloučení věci k samostatnému projednání je podle ustálené judikatury (např. rozsudky ze dne 14. 7. 2004, čj. 2 Afs 3/2003 - 46, a ze dne 25. 1. 2010, čj. 5 Afs 63/2009 - 98) rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení. Kasační stížnost proti němu je tedy nepřípustná. Soud je oprávněn posoudit, zda je vhodnější projednávat podanou žalobu jako celek nebo vyloučit některé věci k samostatnému projednání. Rozhodnutím o vyloučení věci k samostatnému projednání se nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[8] Proto NSS vyhodnotil část kasační stížnosti, která napadá zákonnost výroku I. rozsudku krajského soudu, jako nepřípustnou.

[9] Ve zbytku je kasační stížnost sice přípustná, není však důvodná.

[10] Pokud jde o rozsah přezkumu ve věci, zdejší soud na úvod upozorňuje na konstantní judikaturu, podle které *„správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní*

pokračování

důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý […], *případně, namítal-li to žalobce, zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena*" (rozsudek ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20). Posouzení správnosti zařazení zdravotního postižení pod ustanovení přílohy vyhlášky a míry poklesu pracovní schopnosti soud neprovádí, protože jde o odborné medicínské otázky. Soud si proto nemůže učinit o této otázce úsudek sám a namísto toho vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise.

[11] Pro účely přezkumného soudního řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Tento posudek je pak stěžejní důkaz, na kterém je rozhodnutí založeno i v posuzovaném případě. Soud hodnotí pouze jeho úplnost (zohlednění relevantních skutečností) a přesvědčivost (vypořádání se s případnou rozporností s jinými lékařskými zprávami či posudky a s námitkami posuzovaného).

[12] Stěžovatel namítá, že posudek není úplný, neboť nebyl sám osobně vyšetřen a PK MPSV vycházela pouze z mnoha lékařských zpráv, ačkoliv některé z nich stěžovatel zpochybňuje. V tomto bodě argumentuje rozsudkem ze dne 29. 3. 2018, čj. 1 Ads 124/2017-49, který vytkl posudkové komisi neprovedení osobní prohlídky u posuzovaného člověka, který se nemohl na jednání komise ze zdravotních důvodů dopravit. V citovaném případě se však jednalo o posouzení psychicky nemocného člověka, který nebyl komplexně psychicky vyšetřen a navíc nebyl vůbec předvolán k jednání posudkové komise. Navíc bylo nutné posoudit zvládání zákonem předem vymezených základních životních potřeb v oblasti mobility, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesné hygieny, výkonu fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Nešlo tedy vzhledem k posuzovanému případu o případy obdobné nebo podobné.

[13] Na posuzovaný případ lépe dopadá judikatura zmíněná v odůvodnění krajského soudu. Podle rozsudku NSS ze dne 19. 5. 2016, čj. 6 Ads 40/2016-20, bod 21, totiž platí, že „[v]*yšetření stěžovatele před PK MPSV je pravidlem* […], *pokud však má PK MPSV dostatek přesvědčivých podkladů k posouzení zdravotního stavu, není bez dalšího povinna posuzovaného sama vyšetřit. Dle 16a odst. 4 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb. je orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 citovaného zákona oprávněn (nikoli povinen) vyzvat posuzovanou fyzickou osobu, aby se podrobila vyšetření svého zdravotního stavu u určeného poskytovatele zdravotních služeb nebo jinému odbornému vyšetření. Rozsah tohoto vyšetření závisí na zhodnocení posudkového lékaře.*" Krajský soud rovněž správně upozornil na to, že stěžovatel sám se z jednání posudkové komise omluvil, byť byl na jednání komise pozván. Proto nyní těžko může argumentovat, že jednání posudkové komise proběhlo bez něho. Stěžovatel tedy nemá ani pravdu, že by se touto námitkou

krajský soud nezabýval. Správně ji posoudil v bodě 25 odůvodnění, kde mimo jiné odkázal na výše citovanou judikaturu.

[14] Co se týče nezahrnutí výsledků magnetické rezonance z 19. 8. 2017, NSS podobně jako krajský soud upozorňuje, že soudní přezkum je časově vázán ke skutkovému stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Lékařská zpráva dokládající následné zhoršení zdravotního stavu (tj. rok a půl po datu, kdy byl stěžovatel vyšetřován) tak nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí, byť jistě může být důvodem pro novou žádost.

[15] Námitku stěžovatele, že se krajský soud nezabýval posouzením jeho svalových obtíží, posoudil zdejší soud jako nedůvodnou. Krajský soud (bod 23) i posudek ze dne 25. 1. 2018 (s. 4) se touto bolestí zabývaly. Posudek uvádí: *„Dále subjektivně uváděné bolesti svalů nemají podklad v objektivních vyšetřeních, ale může se jednat o entezopatii při základním onemocnění. Záněty šlachových úponů a kloubů končetin nejsou v dokumentaci referovány.“*

[16] Lze tedy uzavřít, že se posudek ze dne 25. 1. 2018 věnoval všem rozhodným skutečnostem, vycházel z desítek lékařských zpráv a z předchozí spisové dokumentace, díky kterým už nebylo osobní vyšetření stěžovatele s ohledem na okolnosti případu nutné.

[17] Stěžovatel dále nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu žalovanou, které je podle něj v rozporu se skutečným stavem a s důkazy, které žalobce soudu doložil. Žalobce soudu ještě před doplněním kasační stížnosti zaslal 20 lékařských zpráv až od dubna 1969 s jeho komentářem, ze kterých odvozoval nesprávné lékařské závěry posudku a tedy jeho nedostatečnou přesvědčivost. NSS na úvod této části připomíná své závěry zmíněné už v bodě [10] tohoto rozsudku. Soud v tomto řízení nemá odbornost, aby porovnával lékařské zprávy se závěry obsaženými v posudku nad rámec evidentních i laikovi zřejmých vad, které v tomto případě soud neshledal. Právě z důvodu této nedostatečné odbornosti jsou povoláváni odborníci z posudkového lékařství. Co se obecné přesvědčivosti posudku týče, NSS shledal posudek ze dne 25. 1. 2018 jako přesvědčivý a vnitřně si neodporující. V rámci posouzení shledal posudek lékařské zprávy z let 1996-2002 vzhledem ke svému stáří za neschopné prokázat aktuální zdravotní stav (s. 3 dole). Lze tedy stěží dojít k závěru, že by PK MPSV přijala lékařské zprávy z let 1969, 1974 atd. za průkazné.

[18] Posudek tedy splnil oba kroky v testu soudního přezkumu. Obsáhl všechny rozhodné skutečnosti, vypořádal se dostatečně přesvědčivě s námitkami stěžovatele a nedostal se do sporu s předchozími lékařskými zprávami či posudky. Rozsudek, který z tohoto posudku vycházel, a který je řádně odůvodněn, tak netrpí vadou, pro kterou by ho bylo třeba zrušit.

[19] S ohledem na shora uvedené skutečnosti dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není ve vztahu k výroku č. II. až IV. důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. v tomto rozsahu zamítl.

[20] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

pokračování

[21] Stěžovatel byl zastoupen ustanovenou zástupkyní JUDr. Lucií Fejklovou, advokátkou. Odměna této advokátce náleží celkem za jeden úkon právní služby ve výši 1 000 Kč (doplnění kasační stížnosti). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) za každý úkon. Celkem tedy činí náklady 1 300 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu